

Leie Täht

Nr 56

detsember

2006

sündmused

1. advent

1. advent oli meie koolis 4.detsembril. Kõigepealt oli tund ja kümme minutit enne tunni lõppu kogunesid kõik aulasse. Advendihommiku sisustasid suurema näiteringi inimesed. Näidendiks oli "Vaeslaps ja talutütar". Seal oli juttu kahest talutüdrukust, kes läksid kordamööda sauna. Vanapagan tuli neile külla ja kutsus endaga kaasa. Lahke tüdruk kuulas hiire juttu, aga mitte teine ja "tänu" sellele läks teine koos Vanapaganaga. See eesti muinasjutt oli õpetlik ja ilus algus advendiajale. Merilin süütas esimese advendiküünla.

Kristi Saksniit

2. advent

Esmaspäeval, 11.detsembril pidasime koolis 2.adventi.

Advendi korraldas 5.-6. klass. Nende etteaste oli huvitav ja omapärane. Nimelt tutvustasid nad meile jõulumänge. Jõulukuju pikali ajamist harjavarrega, ühel jalal teise pikali lükkamist, nn kukepoksi. Kõike seda said proovida ka teised soovijad. Mängude kõrvale rääkisid nad ka natuke jõulukommetest.

Oli väga tore etteaste! Jüri süütas advendiküünlad.

Marilis Jõgi

3. advent

... oli 17. detsembril. Koolis pidasime seda 18. detsembril. 2. tunni alguses kogunesime aulasse, kus väiksemad esinesid meile. Kõigil olid pinased päkamütsid peas. Kõigepealt rääkisid 2. klassi õpilased igasugustest pikkudest: Karl, Avo ja Kermo jutustasid lumepikkudest, Kert ja Janno puhaspikkudest, Teisy kirjapikkudest. Veel rääkisid Raigo ja Oskar magusa-meistritest, Erki kommikalluritest, Kristin unepikkudest. Kõik olid toredad jutud, aga keegi vist eriti midagi aru ei saanud.

Peale seda etendasid 3. klassi Marleen, Jarmo ja Kaspar luuletuse "Pöialpoiss ja päkapikk".

Seejärel lauslid kõik väikesed Päkapikulast ja Marleen süütas 3 advendiküünalt.

Selline oligi 3. advent. Tublid väikesed!

Kätlin Põdra

3. klassi unistused

Kui ma oleksin päkapikk...

... oleksin umbes 15cm pikk. Käiksin paljude laste akende taga ja panen heade laste sussi sisse kommi. Halbadele lastele ei tooks ma midagi.

Lapsed kirjutavad kindlasti kirju. Mina jooksin siis kohe võlujooki ja vupsti! Jõuluvana juurde ning annan kirja talle. Kui ma viin lastele kommi, tuleks kindlalt endal ka isu, aga siis jooksin jälle võlujooki ja ütlesin: "KOMMI!", ja saangi taskusse komme ja maiustaksin natuke tee peal. Aga enne kui sööma hakkan, pean headele lastele kommi viima. Siis sööksin ka enda komme ja jooksin võlujooki ja ütlen: "KOJU!" ja saaksingi koju jõuluvana juurde. Pärast jään jõuluvana kaissu magama. Järgmisel päeval on siis teistel päkapikkudel töö.

Hanna Maria Tootsi

... siis kindlasti mitte üksi. Ma oleksin koos päkapikupundiga ning viiksin igasuguseid maiustusi ainult väga headele lastele. Kui lapsed saadavad jõuluvanale kirju, siis viiksin ma need otse jõuluvanale. Ma paneksin kirja kõikide laste nimed, kes on aasta jooksul teistele head teinud või olnud lihtsalt head lapsed. Ma võtaksin oma päkapikupunti ainult head päkapikud.

Kaspar Keerup

Kui ma peaksin olema päkapikk, siis olen väga tragi. Olen umbes 15cm pikkune ja kaalun 100 grammi. Öösel on mul väga raske, sest pean käima paljude laste juures. Pean saama hommikuks oma toimetamistega valmis. Päeval pean kinke pakkima ja kui valmis, magan paar tundi. Laste juures käin siis kui nad magavad. Tavaliselt hakkab see töö mul hilja öösel.

Päeval pean ka lapsi jälgima, et teada, kas nad on pahad või head. Headele lastele viin kommi, aga pahadele ei vii. Kui ma töö lõpetan, siis olen väga väsinud. Aga pean jõudma nii lapsi jälgida ja kinke pakkida. Seejuures aitab mind energiajook. Peaksin ehitama ratastega kelgu, sest lund ei ole ja ma ei jõuaks jalgsi kommikotiga kõndida.

Ma tahan väga olla päkapikk ja isegi ootan seda. Kuid see on võimatu.

Marleen Jõgi

... siis mul on suur habe, kindlasti müts, hästi palju kommi ja ma oleksin hästi lahke. Kui ma halba poissi näen, siis panen ta sussi sisse kirja, et kui sa paha laps oled, siis ütlen su emmele ära. Kui ma hästi tubli last näen, siis annan talle hästi palju maiustusi.

Metsas oleks mul vaenlasi palju, sest seal on nugis, nirk ja kõige halvem vaenlane oleks kass. Tema mõtleb, et ma olen hiir ja pistab mu nahka.

Ma ei tohi lasta lastel end näha, sest nemad ei saa aru ja hakkavad minuga mängima, aga mina pean oma tööd tegema. Mu töö on raske, sest pean läbi seina minema, ise märkamatuks jääma. Päkapiku elu on raske.

Jarmo Ilmjärv

... siis oleks mul punane päkapikumüts ja seljas punane mantel. Arvan, et paneksin sussi sisse kõige parematele lastele šokolaadi. Headele lastele viiksin pulgakommi. Väikestele lastele viiksin selle järgi, kui palju nad nutnud on. Kui pole üldse nutnud, siis viiksin kaks kommi. Ma arvan, et saaksin väga vähe magada, sest päeval peaksin vaatama, kas lapsed teevad pahandust. Öösel, umbes kell kaksteist, läheksin ja viiksin lastele maiustusi.

Kui ma leiaksin sussi seest kirja, siis ma ei loeks seda, vaid viiksin selle jõuluvanale. Ma elaksin 250-370-aastaseks. Eluase oleks metsas päkapikumõisas. Mul oleks seal oma tuba, aga see oleks nukutoa suurune. Ma sööksin seeni, marju ja muud, mida metsas leiduks.

Ma arvan, et päkapikk olla on päris raske.

põnev!

Päkapikumaal Päkapikumaal

Käisime kolmapäeval, 13. detsembril päkapikumaal Karksis. Seal võtsid meid vastu päkapikud, kes lubasid meid saali. Saalis vaatasime etendust seitsmest päkapikust ja lumivalgekesest. Päkapikud viisid meid mööda maja kõndima. Tubasid oli neli: küpsetamise tuba, maalimise tuba, mõtiskluste tuba ja mängude tuba.

Küpsetamise toas küpsetasime piparkooke, maalimise toas maalisime puupakkudele päkapikkude nägusid. Mõtiskluste toas rääkisime päkapikkudest ja mängude toas mängisime huvitavaid mänge.

Kui kõik toad läbi vaadatud, oligi aeg kodu poole sõitma hakata.

Oli tore ja põnev päev.

Kaspar Keerup
3. klass

Sassi unine rännak

Sass on üheksa-aastane poisiklutt, kellele meeldib mängida. Just nimelt mängida. Ta mängib autodega. Sass mängib autodega kodus ja koolis. Matemaatika on Aleksandri nõrgim lüli. Ta ei saa aru ning talle tundub kõik nii raske. Ainus kord selle veerandi sees kuulas Sass õpetajat, kuid õpetaja jutt oli nii veenev ja igav, et ta jäi magama. Õpetaja ei märganudki, et Aleksandrit polnud enam nendega. Sass oli sattunud Kuu peale... või oli see mingi planeet, sest seal oli vesi ja paistis päike.

Sass sosistas mõttes: „Kuhu ma küll sattunud olen? Ah, mul ükspuha! Ma olen avastanud planeedi!“

Sass vaatas ringi, kogus väheke julgust ja hõikas: „Mina olen maadeavastaja!“

Planeediolevused hakkasid uuest elanikust rääkima. Sass oli jahmunud ning ta ei saanud millestki aru. „Ma ei saa aru,“ rääkis Sass endamisi.

Peenike hääl põõsast ütles Sassile: „Kui mina siia sattusin, oli mul sama tunne.“ Sass ehmus, sest olend põõsas rääkis temaga ühte keelt. Kuid samas oli see ka kergenduseks. Aleksander ohkas kergendatult.

On oodata järke.

Janika Vaht
7. klass

koolielu

Ohukohad koolis

Kindlasti olete märganud treppidel triibulisi ribasid, millele astudes jalg ei libise. See on ohukohtade kampaania kaudu saadud raha eest muretsesetud.

Kampaania "Ohukohtade kaardistamine Viljandimaa koolis" toimub juba mitmendat aastat. Seda üritust korraldab Viljandimaa Terviseedendamise spetsialist Elo Paap. Loosimise tulemusena saavad koolid raha ohtlike kohtade likvideerimiseks.

4.-9. klasside õpilased täitsid klassijuhatajatunnis ohukohasedelid. Nendele oli märgitud palju kohti koolimajas ja lähiümbruses, mis on lastele ohtlikud. Tuli ka lisada, kuidas ohtu ennetada ja mida selleks ette võtta.

Millised on siis meie koolis ohtlikud kohad ja kuidas lahendada

- Mänguväljak tuleks piirata võrguga, et pallid ei veereks tee peale ja lapsed ei jookseks autodele ette.
- Trepid on talvel libedad, tuleks karedaks teha.
- Raamatukogu koridoris joostakse palju; korrapidajad peavad keelama. Ise peab ka ettevaatlik olema.
- Aula uksed peaks olema lahti, ei tohiks kinni tõmmata. Korrapidajad peavad jälgima.
- Bussijaamas peaks olema ülekäigu-sebra. See on valla ja maantee-ameti korda ajada.

Täitsime juhtkonna, personali ja ÖOV esindajatega vajalikud paberid ja toimetasime Viljandisse.

Loosiõnn naeratas peale meie kooli veel Sürgavere ja Paistu põhikoolile; Tarvastu ja Võhma gümnaasiumile ja Suislepa lasteaed-alkoolile. Igaüks sai 5000 krooni.

Selle raha eest muretses majandusjuhataja karedad ribad meie libedatele treppidele ja õp Elmar pani need õigesti paika.

Tänud kõigile, kes kaasa aitasid!

Loodan, et meie trepid on nüüd turvalisemad ja traumasid ei teki.

Loomulikult tuleb eelkõige ise olla ettevaatlik.

Õp Rita

Klassiõhtu

Meie klassis on 8 õpilast ja seda on natuke vähe, et maha pidada üks tõeliselt vahva pidu. Seega otsustas neljas klass teha koos kolmanda klassiga klassiõhtu. Peale 7.tundi kiirustati kohe noortekasse ettevalmistusi tegema. Pidus toimus kella neljast kuueni. Kui pidu algas, olid lauad toidust lookas, kookidest kuni kommideni välja. Söömise vahele oli tantsu ja mängu. Populaarsed olid pikk nina, ussimäng, silmapilgutamine. Kõige parem oli mäng Twister. Seal olid kõigil käed-jalad sassis.

Meil oli väga lõbus. Peo lõppedes koristasime ruumi ära ja läksime hea tujuga kodudesse. Järgmisel päeval sõime kõik koos veel järelejäänud maiustusi. Ma arvan, et ühine klassiõhtu läks korda, sest mõni mäng jäi veel pooleli.

Raido Tillmann
4. klass

Intervjuu Jarmoga

Tahan saada profiks!

Detsembrikuu alguses toimusid Viljandis maakonna lauatennise võistlused. Meie poistest said medalid Jarmo Ilmjärv, kuldse ja Taavi Toomsalu pronksise.

Millises vanuseklassis Sina mängisid?

D-klassis, 1998-1999 sündinud.

Mitu mängu pidid mängima?

6 mängu. Kõik vastased olid lauatennise trennipoisid.

Kas oli kerge mängida?

Kõikidega ei olnud kerge. Ühega oli kergem, ta ei võtnud õieti servegi vastu. Teistega oli raskem.

Mis oli raske?

Neil olid imelikud servid, vindiga. Minu arust olid laudad ka väiksemad kui meie koolis.

Kas mõjutati kõvasti?

Kui mu vastane punkti sai, hakkasid kõik kõvasti plaksutama. Vahepeal käis ta teistega juttu ajamas, siis tuli ning mängis edasi. Kui punkti sai, ütles "Umtša!".

Aga Sa ju võitsid teda. Mis siis sai?

See poiss läks jumalast marru. Teine hakkas jalaga vastu seina taguma ning ühele tulid pisarad silma.

Mis tunne oli kui medal kaela riputati?

Hea.

Kas peale medali ja diplomi veel midagi anti?

Direktor ostis šokolaadi. Tal oli ka hea meel.

Sinu vastu tunneb huvi Viljandi lauatenniseklubi "Sakala" treener.

Koolivaheajal kutsuti mind linnalaagrisse. Seal õpetatakse mulle õiget tehnikat. 27. jaanuaril toimuvad Laste GP võistlused Haibas. Kõik kulutused makstakse kinni ja saan ka omale hea varustuse.

Mida Sa sel õppida tahad?

Kavalaid trikke, et vastast üle kavaldada.

Sinu lauatennisehuvi tekkis koolis?

Suurte poiste mängu vaadates. Siis hakkasin ka ise mängima. Suureks eeskujuks on Renno Lepik. Teda ma võitsin koolimängus.

Kellega meelsasti mängid?

Raidi, Renno ja Taaviga. Sellepärast, et nad on tugevad ja neilt on õppida.

Mängutabelit vaadates oled kaotanud vaid Raidile ja Taavile. Kaks mängu on veel ees...

Jah, Maarekiga ja direktoriga pean veel mängima. Maarekiga läheb raskeks. Direktorit võib olla isegi võidan.

?

Ma vaatasin, kuidas ta Raidiga mängis ja arvan, et saan vastu hakata.

Peame põialt!

Millised spordialad Sulle veel meeldivad?

Pallimängud: rahvastepall ja korvpall.

Kuidas Sa treenid?

Koolis spordiringis ja korvpallitrennis. Kodus on mul oma rada, kus käin jooksmas. 4-5 korda nädalas.

Mis Sa tulevikust arvad? Mis spordialaga tõsisemalt tegelema hakkad?

Lauatennisega.

Kuidas profiks saada?

Peab hullult kogu aeg mängima ja trenni tegema.

Edu Sulle!

Küsitles Rita Kadaja

koolist väljas

Reis Taagepera lossi

3. detsembril läksime mina, Merilin, Maia-Liisa, Ramona, Anna-Liisa, Taavi, Toomas, Renno ja direktor Taagepera lossi etiketi koolitusele.

Kell 11.30 oli väljasõit. Sõitsime küllaltki pikalt. Kohale jõudsime me veidi varem, kui oli ette nähtud. Kui läksime lossi sisse, riputasime oma riided nagisse ning kõndisime restorani Anna Sophie. Meie grupi jaoks oli valmis pandud 2 lauda. Kui lauda istusime, siis jutustas meile lossi peakokk lauakommetest. Kuulasime hoolega ning saime teada paljut huvitavat. Kõige esimesena toodi meile lauda kukkel. Seda ei julgenud

peaaegu mitte keegi süüa. Järgmisena toodi punase läätse supp. See oli kõigi arvates väga maitsev. Aga peale suppi toodi lauda meie pearoog, kana riisiga. Seda oli nii palju. Ja kõige lõpuks ahjuõun vanillikastmega. Kogu menüü oli väga hea.

Kui söödud, tegi meile üks naine hotellitubades ringkäigu. Me nägime isegi juuniori sviiti. Kõige lõpus läksime torni. Hästi armas vaade oli sealt.

Kui lossis ringkäik tehtud, läksime tagasi bussi ning hakkasime tagasi sõitma. Möödaminnes vaatasime Eesti kõige soojema veega järvekest. Ning paljut muud. Oli väga tore ning lõbus päev. Loodan, et kordame midagi seesugust.

Maarja Salu
8. klass

Viljandis maakonna lauatennise turniiril

Laupäeval 2. detsembril läksime Renno ja Jarmoga Viljandisse lauatennise turniirile. Kell kümme algas Viljandi vanas spordihoones registreerimine. Pinksid olid mängimas ka meie kooli vilistlased Rauno, Margus ja Taavi. Kui olime registreerunud, hakkasime sooja tegema ja ka vaikselt vaatama, kuidas teised mängivad. Olime kõik eri vanuserühmadest: Jarmo kõige väiksemate seas, mina vähe suuremate ja Renno võistles kõige vanematega. Alguses rivistati ilusti kõik üles ja räägiti reeglitest. Siis hakkasidki mängud pihta. Mängud olid väga pingelised ja närveerimist oli palju, nii et mõnel võttis kohe silma märjaks. Kõigil meil kolmel olid tegelikult väga rasked mängud ja vastased olid tõsised.

Imelik oli mängida võõrastega, sest oleme ju harjunud ainult meie kooli omadega mängima. Jarmo pidi kõikide enda vastastega läbi mängima ja õnneks ta need ka võitis. Mina mängisin playoff süsteemis ja samuti ka Renno. Kui ühe mängu kaotasid, läksid miinusringi. Miinusringis oli kõige parem koht 3. Selle ma ka sain. Rennol olid muidugi palju raskemad vastased ja palju raskemad mängud. Selle tulemusena ka 7. koht. Jarmo sai muidugi esimese koha, mis oli igati välja teenitud, sest ta säilitas väga külma meelt ja võitles koha pärast tõeliselt hästi.

Igatahes oli hea kogemus mängida ka teistega lauatennist. Kindlasti läheks uuesti ka järgmisel aastal.

Taavi Toomsalu